

in.ihned.cz/zahranici

FOTO: BOHUSLAV DVORÁK

ve tvaru půlměsíce, aby je vystřídala krystalová poušť posetá milióny průsvitných krystalů křemene nejrůznějších velikostí. A nad tím vším samozřejmě obličátní žhavý kotouč slunce – v této části Sahary nepršelo už téměř deset let. Několikrát se za oknem auta jako přízrak uprostřed písku zjeví miniaturní chatrč s jedním nebo dvěma osly pevně přitisknutými ke zdi, která jim poskytuje drahocenný stín.

V oáze Charğa se před lety pokusila egyptská vláda uskutečnit ambiciózní projekt zavodnění a osídlení celé oblasti. Cílem mělo být odlehčení přeplněné delty Nilu pomocí rekultivace pouště a intenzivního zemědělství. Vláda vyzývala Egyptany, aby se do oblasti Nového údolí, jak byly oázy nazývány, přestěhovali a nahradili sem především státní zaměstnance a bezzemky. Jenže záhy se ukázalo, že i v případě, kdy by se podařilo zavodnit některé oblasti, je tady problém s obrovskou salinitou půdy. Projekt skončil v podstatě fiaskem a v současné době žije ve všech oázách necelých sto padesát tisíc lidí, mnohem méně, než předpokládaly původní plány.

Oáza se nad obzorem vynoří náhle a bez varování. Na její existenci upozorňuje zprvu řídká a postupně houstnoucí vegetace. Řidší pás rostlinstva na okraji oázy je široký jen přibližně metr a pak se okamžitě mění v hustou bujnou exotickou

kou zahradu. Datlové palmy, olivovníky, mangovníky, oleandry a banánovníky tvoří neprostupné houštiny obehnané ploty z palmových listů. Ty slouží jako ochrana rostlin před zavátím pískem a jsou jen dalším důkazem toho, že místní využívají datlové palmy do poslední části. Z listů dělají nejen ploty, ale také střechy svých domovů. Z lýka se pletou rohože, košíky, kabely a postroje na osly. Dřevo se využívá na stavby, nářadí nebo na lisy na obilí a olivy.

Město koz a hlíny

Jestliže máte oázu zafixovanou podle dětských obrázkových knížek jako shluk deseti palem se třemi chatrčemi kolem jednoho pramene, opravdová podoba oázy vás poněkud překvapí. Jde totiž o poměrně rozlehlé území tvořené několika vesnicemi, které má i své hlavní město, kde žije průměrně deset tisíc obyvatel. Co se týká pramenů, tak například oáza Dachla, vzdálená dvě stě kilometrů od Chargy, jich má na svém území víc než šest set. Vyvěrají z hloubky pět set až patnáct set metrů, jejich teplota se pohybuje kolem čtyřiceti stupňů a většinou v sobě obsahují velký podíl železa. I přes vysokou teplotu je koupání v betonových nádržkách, do kterých jsou prameny odváděny, překvapivě osvěžujícím zážitkem, po němž vám zůstane červená chodidla, rezavě

JAK SE TAM DOSTAT

Všechny oázy spojuje asfaltová silnice tvořící obloku mezi Káhirou a Luxorem. Poněkud paradoxně je však průjezdná jen ve směru z Káhiry. Pokud chcete navštívit oázy ve směru od Luxoru, nejlepším řešením je najmout si schopného průvodce s autem. Silně se nedoporučuje vyjet do pouště vlastní dopravou. Kromě neochotných a nespolečných vojenských hlídek po cestě je tu velké riziko zabloudění a v neposlední řadě i přepadení.

PRŮVODCE

Jestliže nemáte čas na to, abyste se do Dachly a Chargy dostali přes oázy cestou z Káhiry, nebo pokud se netoužíte přidružit k povykujícím turistům v komerčních džípech vyrazejícím na jeden či dva dny dobývat poušť za káhirským předměstím, určitě zvolte cestu z Luxoru. Jezdí tudy mnohem méně lidí a pokud budete mít štěstí, nenarazíte za celou

dobu na jediného turistu. Mimo jiné vás to také vyjde několikrát levněji než komerční výlety z Káhiry. Vynikajícím průvodcem, který už pořádá pouštní expedice víc než dvacet let a upozorní vás tak na místa a věci, kterých byste si sami neměli všimnout, je Abu El Naga H. Gabrail (tel: (+2)0952374594, abuelnaga58@yahoo.com).

